

Keypið av Føroya Banka

Fíggjareftirlitið hevur spælt ein týðandi leiklut í tí, sum fram er farið í tíðarskeiðnum síðani august 1992 og fram til mars í 1993. Fíggjargrunnurin hevur í týðandi førum víst til metingar frá Fíggjareftirlitinum sum grundgeving fyri ymsum avgerðum. Tessvegna kundi ein framgangsháttur hjá Landsstýrinum verið at seta ymsar spurningar fram til tess at lýsa leiklutin hjá Fíggjareftirlitinum og Fíggjargrunninum betri.

Hetta stendur í niðurstöðu, sum Leif Harrison, landsgrannskoðari og Sigurd Poulsen, landsbankastjóri ger í eini frágreiðing til landsstýrið keypi av Føroya Banka í 1993.

Í hesi frágreiðing eru m.a. brot úr tí samskipti, sum hevur verið um umrødda mál. Nú lögtingið hevur samtykt málið um dómáráðgeving av m.a. júst hesum keypi prentar Sosialurin í dag umrøddu frágreiðing í fullum líki. Vit hava longu prentað álitid í sama máli, so lesararnir hava nú góðan møguleika at kunna seg við hetta stóra mál.

Føroya Banki

A fundi í Tinganesi 1. september 1993 gjørdur lögmaður og varaløgmaður vart við, at tey høvdu varhugan av, at talan var um keyp av einum banka, sum einki var verdur, og at keypið tvørturímóti kom at víðføra munandi tap fyri landskassan, og at tað sostatt kundi vera talan um, at landsstýrið hevði góðkent ein handil undir følskum fortreytum, og at grund var til at halda, at onkur

visti ella burdi vita betur.

Heitt varð á undirritaða og Sigurd Poulsen um í trúnaði at gjøgnumganga fyriliggjandi tilfar, til tess at geva eina ábending um, um lögmaður og varaløgmaður skuldu leggja uppskot fyri landsstýrið um formelt at seta eina kanning í verk av hesum viðurskiptum.

Tá landsstýrið „bjargaði“ Sjóvinnubankanum í oktober 1992, legði lands-

stýrið dent á, at hetta m.a. var gjørt, tí stóðan í Sjóvinnubankanum var munandi verri enn í Føroya Banka, sum herumframt hevði ein sterkan høvuds-partaeigara aftanfyrir seg. Den Danske Bank, sum sambært Fíggjareftirlitið hevði givið tilsøgn um at standa við sínar skyldur og innskjóta neyðugan kapital og likviditet, og at vandi annars var fyrir at Føroya Banki, um Sjóvinnubankin

fór tá, eisini kom í stórar fíggjarligar trupulleikar og at øll bankaskipanin sostatt fór fyrir bakka.

Í sambandi við keyp av einum banka ella einum hvørjum øðrum virki, har so stórar upphæddir og eventualskyldur standa uppá spæl, vildi tað verið ein sjálvsøgd skylda hjá tí, ið beinleiðis luttekur í tilílikum samráðingum, í hesum føri Fíggjargrunninum, at kanna og meta sera

gjølla um um øll virðir og allar hugsandi tapsvandar nøgv ár fram, og kunna landsstýrið, ið gjalda skal, um hesi viðurskipti og taka øll neyðug fyrivarni. Men Fíggjargrunnurin tykist ikki at hava lagt dent á hesa uppgávu, og visti til Fíggjareftirlitið, ið metti, at talan var um ein rímiligan prís, m.a. visandi til ársrokskapin hjá Føroya Banka fyrir 1992. – Landsstýrið hevur eftir øllum at

døma, havt álit á hesum upplýsingum, og ikki sjálvt tikið stig til lögfrøðisliga at tryggja seg ella Fíggjargrunnanin imóti at koma at handa uppá so stór tap, sum tað nú sær út til.

Við at lesa tilfarid ígjøgnum fæst eisini ein fatan av, at hvørki Fíggjargrunnurin ella Fíggjareftirlitið leggja stórvægis dent á, at landskassin nú, eftir øllum at døma kemur at átaka sær munandi skyl-